

ىلإ یردنكسإلا سورديوث ابابلا نم ةلاسر (2022 رياربف 14) ىسورلا لىرىك كرىرطبلا

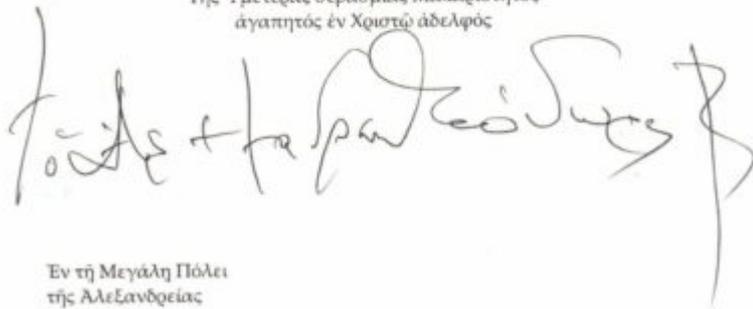
ةیردنكسإلا كرىرطبو اباب ،یناثلل سورديوث ابابلا ةطبغلل بحاص ةلاسر
ىسرك نأ تفشك یتلا .لىرىك ىسورلا كرىرطبلا ىلإ ،ایقىرفا رئاسو
ةیسكذوثرألل تایكرىرطبلا بیترت یف ةیناثلل ةیردنكسإلا ةىكرىرطب
ةىكرىرطب ءاشنإ ببسب .ةیسورلا ةسینكلا دض ةمهم تاءارجإ داخنال ةدعتسم
ایقىرفأ یف اهل ةیسخراسكإ وكسوم
نأشب ىسورلا سدونىسلل اهذختا یتلا تارارقلل نأ وكسوم كرىرطبلا ارىشم
”ةیدجال ىلإ رقتفت“ ةیناركوألل ةسینكلا یتاذلا مكحلل ةلأسم
،روفلا ىلع ایقىرفإ نم ”ىسورلا خراسكإلا“ یعدتسى مل اذا هنأ نم هرذحى امنىب
هعلخیس ةیردنكسإلا ةىكرىرطب سدونیس نإف
ةطبغلل بحاص كرابملا قیدصلل وعدن“ :ةیردنكسإلا كرىرطبو ابابلا بتك امك
ةبوقعل هعضخنس اننإف الؤ .”أروف ةلصلل یذ “سخراسكإ” ىمسی ام ءاعدتسا ىلإ
ةیهلإلا دعاوقلا عطاقتت ثیح مظعألل تونكلا لایلل ءاللا ءمدخلل نم لصفلا
”ةسدقمل او

κατά τους Κανόνες έχοντας της παλαιάς Ρώμης. Ει δέ τυχόν συναινέσει και οί λοιποί Πατριάρχαι, ει τυχόν εἴη μείζων ἢ ὑπόθεσις, ἀμετάβλητος ἔσται ἡ ἐξενεχθεῖσα ἀπόφασις», (Μ. Ι. Γεδεών, ΚΑΝΟΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, Ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου, Κων/πολις 1888, τ. 1, σ. 351), ὡς διαλαμβάνει ὁ Συνοδικός Τόμος τῶν τεσσάρων Πατριαρχῶν ἐν ἔτει 1663ῳ πρὸς τὴν ἀγνωστὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσσίας καὶ ὡς ἐκ τούτου κάλλιον παντός ἐτέρου οἶδε αὐτῆ.

Ἐν προσευχητικῇ καὶ ἐμπόνῳ σιωπῇ ἄχρι τοῦδε ἀνεχόμεθα, κατ' ἄκρην συγκρατάβασιν, τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἀλλὰ κανονικῶς καὶ ἐκκλησιολογικῶς ἀνυπόστατον, δημιουργίαν «Ἐξαρχίας» ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς ποιμαντικῆς εὐθύνῃς τοῦ ἡμετέρου Πρεσβυγενούς Πατριαρχείου, ἀναμένοντες τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀναδέλφου καὶ πάντῃ ἀντικανονικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, μὴ προβαίνοντες εἰς τὴν ἐπιβολὴν οἰουδητίνος ἐκκλησιαστικοῦ ἐπιτιμίου εἰς τὸν Μητροπολίτην Κλίν καὶ μηδέποτε «Ἐξαρχον» Ἀφρικῆς κ. Λεωνίδην. Ἀλλ, ὁμως ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθεράπευτον γένηται καὶ ἡ πυρροοῦσα πλήγη σεσηπυῖα καταστῆ καλούμεν τὴν Ὑμετέραν φιλίην Μακαριότητα εἰς ἄμεσον ἀνάκλησιν τοῦ ἐξονομασθέντος δῆθεν «Ἐξάρχου» καὶ ἄρσιν τοῦ σχετικοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ. Ἐν ἐναντία περιπτώσει θέλομεν καθυποβάλλει αὐτῷ εἰς τὴν ποινήν τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ὑπουργήματος τῆς Ἀρχιερασύνης, ὡς οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες διακελεύονται (ἐπὶ παραδείγματι 8/Α', 12/Δ' κ. ἄ.).

Ἐπὶ δὲ τούτοις κατασπαζόμεθα τὴν Ὑμετέραν περιωπούδαστον Μακαριότητα φιλήματι ἀγίῳ καὶ διατελούμεν μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Πόλει
τῆς Ἀλεξανδρείας
τῇ 14ῃ Φεβρουαρίου

Αριθμ. Πρωτ. 38/2022

Μακαριώτατε Πατριάρχα Μόσχας και πάσης Ρωσίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ
Λίαν ἀγαπητῆ και περιπόθητε ἀδελφεῖ και συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν
Μετρούπολιτος κύριε Κύριλλε, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα
ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἐν καρδίᾳ βαρυαλγούσῃ και ἀθυμίᾳ πολλῇ ἐπικοινωνοῦμεν μετὰ
τῆς φιλάτης ἡμῖν Μακαριότητος οὐ μόνον ἐξ ἀφορμῆς τῶν πρότερα
ληφθειῶν, ὁλως ἀντικανονικῶν και παρὰ πᾶσαν ἐννοίαν ὀρθοδόξου
Ἐκκλησιολογίας, ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ρωσίας περὶ ἰδρύσεως «Ἐξαρχίας» ἐν τῷ κανονικῷ ἐδάφει τοῦ
Παλαφάτου Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ἀλλὰ τῆς ἤδη συντελεσθείσης
τοποθετήσεως τοῦ οὕτω λεγομένου «Ἐξάρχου» Ὑμῶν, Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Κλίβ κ. Λεωνίδου, ὅστις μάλιστα και ἀπέστειλεν
ἀντιμήσια ὑπογεγραμμένα ὑπ' αὐτοῦ εἰς ἐνίας Ἐκκλησιαστικὰς
Κοιτίδας, αἵτινες ἀτυχῶς παρεσύρθησαν εἰς ἀτραπούς στραγγαλιᾶς
και ὕδατα ἰφθαλμῶδη μακρὰν τῶν κανονικῶν αὐτῶν Ποιμένων.

Σημειωθῆτω δ' ἐνταῦθα, ὅτι αἱ ληφθείσαι ὑπὸ τῆς ἀγιωτάτης
Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, ἀποφάσεις περὶ ἀνακηρύξεως τοῦ
Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου, τῆς τε
ἡμετέρας Μετρούπολιτος ὡς και πάντων τῶν ἀγίων Ἀδελφῶν τῶν
ἀποδεχομένων τὴν Ἀυτόκεφαλον ἀξίαν και περιωπὴν τῆς Ὀρθοδόξου
Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας, ὡς σχισματικῶν, προφανῶς, στεροῦνται
σοβαρότητος, πολλῶ δὲ μᾶλλον, κανονικῆς ὑποστάσεως. Ἡ ἀγιωτάτη
Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἰδρυτικῶν και
καταστατικῶν αὐτῆς κειμένων, οὐδεμίαν δικαιοδοσίαν ἀνωτάτου
δικαστικοῦ ὄργανου κέκτηται ἐν τῇ Ὀρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ και ὡς ἐκ
τοῦτου οὐδόλως δύναται κρίνειν και κατακρίνειν τὸν Οἰκουμενικὸν
Πατριάρχην και τοὺς λοιποὺς Πατριάρχας. Τούναντίον, ὡς διαλαβάνει τὸ
σχετικὸν Συνοδικὸν Χρυσόβουλον τοῦ ἔτους 1590 πρὸς τὴν Ὑμετέραν
Ἐκκλησίαν ὁ Πατριάρχης τῆς Ρωσίας «κεφαλὴν και ἀρχὴν ἔχει| αὐτὸς
τὸν Ἀποστολικὸν Θρόνον τῆς τοῦ Κωνσταντίνου Πόλεως ὡς και οἱ ἄλλοι
Πατριάρχαι», (Κ. Δελικάνη, Τὰ ἐν τοῖς κώδιξι τοῦ Πατρ. Ἀρχιεοφυλακείου
ἐπίσημα Ἐκκλησιαστικὰ Ἐγγραφα, τ. 3, σ. 25, Ἐν Κων/πόλει 1905).

Ὅθεν, στοιχοῦντες ἀπαρεγκλίτως τῇ ἀστασιάζῳ και καθηγιασμένη
Παραδόσει και Πράξει τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας προσεφύγομεν τῷ
Παναγιωτάτῳ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ πρὸς μείζονα ἀρωγὴν και
διευθέτησιν τῆς προκληθείσης κανονικῆς αὐτῆς ἀνωμαλίας καθότι «αἱ
ὑποθέσεις πάσαι τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον
ἀναφέρονται και παρ' αὐτοῦ τὰς ἀποφάσεις λαμβάνουσιν, ὡς τὰ πρωτεία

رصم (اطنط) سى لوبومرا ة ن ارطم